

Panium — Nomer Sabelas Sabelas

Sabelas, Sabelas: Kasaksian Nubuatan tina Daniel jeung Wahyu

Jeff Pippenger

2025-08-09

Kuring geus ngalangkungan hiji prosés anu panjang pikeun nepi ka ieu titik dina pangajaran ngeunaan Panium, sarta judul “Sabelas, Sabelas” dimaksudkeun pikeun nekenkeun yén Singa ti kaom Yuda ngakoordinasikeun boh kitab Daniel boh kitab Wahyu pikeun nampilkeun garis-garis internal jeung éksternal tina sajarah panyegelan umat Allah dina pasal kasabelas jeung ayat kasabelas. Saacanna pisan mangsa pamariksaan ditutup, aya hiji parentah pikeun muka segel nubuatan dina Wahyu anu geus disegel nepi ka waktu nalika sajarah-sajarah nubuatan internal jeung éksternal anu dilambangkeun ku dua garis sabelas—sabelas, anu kapanggih dina kitab Daniel jeung Wahyu, jadi bebeneran kiwari.

Sarta anjeunna ngandika ka abdi, “Ulah disegel pangandika-pangandika nubuat tina ieu kitab, sabab waktuna geus deukeut. Sing saha anu lalim, muga tetep lalim kénéh; jeung sing saha anu najis, muga tetep najis kénéh; jeung sing saha anu bener, muga tetep bener kénéh; jeung sing saha anu suci, muga tetep suci kénéh.” Wahyu 22:10, 11.

“waktuna geus caket” pas saméméh panutupan waktu kasempetan, jeung “waktuna geus caket” nalika “Wahyu Yesus Kristus” dibuka segélina.

Wahyu Yesus Kristus, anu dipaparin ku Allah ka Anjeunna, pikeun mintonkeun ka para abdi-Na perkara-perkara anu moal lila deui bakal kajadian; sarta ku jalan malaikat-Na, Anjeunna ngutus sarta nganyatakeun eta ka abdi-Na, nya eta Yohanes: anu geus mere kasaksian ngeunaan firman Allah, jeung ngeunaan kasaksian Yesus Kristus, sarta ngeunaan sagala rupa anu ku anjeunna katenjo. Bagja jalma anu maca, jeung maranehna anu ngadenge kecap-kecap ieu nubuat, sarta ngajaga sagala hal anu kaserat di jerona: sabab waktuna geus deukeut. Wahyu 1:1–3.

Nalika Singa ti kaom Yuda muka segel “Wahyu Yesus Kristus” sakumaha Anjeunna geus ngalakukeun ti saprak datangna amanat Tangis Tengah Wengi dina Juli 2023, pamukaan segel éta ngawengku ogé panyingkepan yén Anjeunna téh “Palmoni,” Nu Maha Endah dina Ngitung, atawa Nu Ngitung Rahasia. Gagal narima bebeneran ieu hartina gagal dina prosés panggeuing anu nyegel saratus opat puluh opat rébu.

Saéstuna sim kuring ngabaptis aranjeun ku cai pikeun tobat; ari Anjeunna anu sumping sabada sim kuring mah leuwih kawasa ti sim kuring, nepi ka sim kuring ogé teu pantes mawa tarumpah-Na; Anjeunna bakal ngabaptis aranjeun ku Roh Suci jeung ku seuneu; garpu nyéré-Na aya dina panangan-Na, sarta Anjeunna bakal ngabersihan lantai pangirikan-Na nepi ka tuntas, lajeng ngumpulkeun gandum-Na kana lumbung; tapi paréna bakal diduruk ku seuneu anu moal kungsi pareum. Mateus 3:11, 12.

“Sakumaha gancangna ieu prosés panyucian bakal dimimitian kuring henteu tiasa nyarios, nanging moal lila ditunda. Mantenna anu nyepeng tampi dina panangan-Na bakal nyucikeun Bait-Na tina kacemaran moralna. Mantenna bakal ngabersihan lanté pangirikan-Na kalayan tuntas.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

Garis-garis nubuatan anu nangtukeun waktu panyegelan minangka hiji prosés pangujian nubuatan téh leuwih ti saukur loba. Jelas yén prosés pangujian éta dumasar kana kacakapan jeung kamampuan murid pikeun nerapkeun metodologi anu bener atawa anu salah dina ngulik Firman nubuatan Allah. Kanyataan ieu ogé kacida lobana ditepikeun dina catetan anu diilhamkeun.

Sedengkeun ka opat budak ieu, Allah maparin ka maranéhna pangaweruh jeung kaparigelan dina sagala rupa ilmu pangajaran jeung hikmah; ari Daniel, anjeunna ngartos sagala rupa tetenjoan jeung impian. Ayeuna dina ahir mangsa anu ku raja geus ditangtukeun supaya maranéhna dibawa asup, kapala para sida-sida mawa maranéhna ka payuneun Nebukadnesar. Raja lajeng nyarios jeung maranéhna; sarta di antara maranéhna sadaya, teu kapanggih saurang ogé anu saperti Daniel, Hananya, Misael, jeung Azarya; ku sabab eta maranéhna ngadeg di payuneun raja. Jeung dina sagala perkara hikmah jeung pangarti anu ditaroskeun ku raja ka maranéhna, anjeunna manggihan yén maranéhna sapuluh kali leuwih unggul batan sakabeh tukang sihir jeung ahli nujum anu aya di sakuliah karajaanna. Daniel 1:17–20.

Hiji aturan utama dina panapsiran nubuat nyaéta yén bebeneran ditetepkeun dumasar kana kasaksian dua, sarta jalma-jalma anu teu boga kayakinan kana prinsip éta keur nempatkeun dirina sorangan kana kagagalan. Salah sahiji unsur dina prosés pangujian salila mangsa pamasangan segel ngalibatkeun pangakuan kana patalina sajarah internal jeung eksternal anu digambarkeun dina Daniel jeung Yohanes dina pasal sabelas jeung ayat sabelas.

“Wahyu téh hiji kitab anu disegel, tapi oge mangrupikeun kitab anu dibuka. Eta nyatet kajadian-kajadian anu ajaib anu bakal lumangsung dina poe-poe panungtungan sajarah dunya ieu. Pangajaran-pangajaran dina ieu kitab téh pasti, lain mistis jeung teu kaharti. Di jerona, garis nubuat anu sarua dicokot deui saperti dina Daniel. Sababaraha nubuat ku Allah diulang deui, ku kituna nembongkeun yen kudu dipasihan pentingna ka eta. Gusti henteu ngulang hal-hal anu teu boga akibat anu gedé.” Manuscript Releases, volume 9, 8.

Kitab Daniel jeung Wahyu ngagambarkeun dua saksi, jeung saratus opat puluh opat rébu digambarkeun salaku dua saksi dina Wahyu pasal sabelas. Dina ayat sabelas tina éta pasal, dua saksi, anu dilambangkeun ku Elia jeung Musa, dihirupkeun deui sakumaha ditipikeun ku duanana, nyaéta Yohanes dina minyak ngagolak jeung Daniel dina guha singa. Saratus opat puluh opat rébu digambarkeun ku Daniel jeung Yohanes, kitu deui ku Elia jeung Musa. Pikeun hasil dina prosés pangwujian anu ngahasilkeun saratus opat puluh opat rébu, saurang murid kudu ngartos yén bebeneran diteguhkeun ku dua saksi, yén kitab Daniel jeung Wahyu ngagambarkeun dua saksi, sarta yén saratus opat puluh opat rébu geus ditipikeun salaku Elia jeung Musa, ogé salaku Daniel jeung Yohanes.

Kaleresan-kaleresan ieu ngan saukur conto ringkes tina bebeneran-bebeneran nubuatan anu patali jeung sajarah internal jeung eksternal anu dilambangkeun ku “sabelas, sabelas” boh dina Daniel

boh dina Wahyu. Salaku Palmoni, Kristus mingpin dina nyaluyukeun dua petikan éta, sarta ogé yén sabelas, ditambah sabelas, sarua jeung dua puluh dua, anu saterusna mangrupa perpuluhan atawa sapuluhna tina dua ratus dua puluh, anu mangrupikeun lambang ngahijina kaallahan jeung kamanusaan. Palmoni ngadegkeun dumasar kana leuwih ti dua saksi yén “dua ratus dua puluh” ngawakilan ngahijina kaallahan jeung kamanusaan, anu dina gilirannana mangrupa gambaran ngeunaan inkarnasi Kristus nalika Anjeunna nyandak kana Diri-Na daging anu geus ragrag. Ku ngalakukeun kitu Anjeunna netepkeun conto pikeun umat manusa yén lamun maranéhna daék nyumponan sarat-sarat Injil, Kristus daék ngahijikeun kaallahan-Na jeung kamanusaan urang. Ku kituna, kaallahan jeung kamanusaan téh dua saksi.

“Wahyu Yesus Kristus” anu kabuka pas saméméh mangsa kasempetan rahmat ditutup ngawengku yén Yesus téh “Firman” Allah.

Mimiti ti awal aya Sang Sabda, jeung Sang Sabda aya jeung Allah, jeung Sang Sabda téh Allah. Ti awal kénéh Anjeunna aya jeung Allah. Sagala rupa dijadikeun ku Anjeunna; jeung teu aya hiji-hiji acan nu geus dijadikeun anu teu dijadikeun ku Anjeunna. Dina Anjeunna aya hirup; jeung hirup éta téh cahaya manusa. Jeung cahaya téh nyaangan dina poék; tapi poék henteu ngartos ka dinya. Yohanes 1:1–5.

Alkitab téh “Firman” Allah anu, sakumaha Kristus ngagambarkeun ngahijina kaallahan jeung kamanusaan. Alkitab ngagambarkeun dua saksi tina Perjangjian Heubeul jeung Perjangjian Anyar, anu ogé nyaéta Musa jeung Élias dina Wahyu pasal sabelas.

“Ngeunaan dua saksi éta, nabi salajengna nyatakeun kieu: ‘Ieu téh dua tangkal zaitun, jeung dua kaki dian anu nangtung di payuneun Allah bumi.’ ‘Firman-Mantenna,’ saur nu ngarang Jabur, ‘nyaeta lampu pikeun suku abdi, jeung cahaya pikeun jalan abdi.’ Wahyu 11:4; Jabur 119:105. Dua saksi éta ngalambangkeun Kitab Suci Perjangjian Heubeul jeung Perjangjian Anyar.” The Great Controversy, 267.

Dua saksi éta nyaéta dua tangkal zaitun, dua kaki dian, jeung Perjangjian Heubeul sarta Perjangjian Anyar, anu diwakilan dina éta paragraf ku kecap “Firman-Mu.” “Wahyu Yesus Kristus” anu dibuka segelna ku Singa ti kaom Yuda saheulaanan saméméh nutupna mangsa pamariksaan nyaéta “paningkatan pangaweruh anu pamungkas” anu nguji jalma-jalma anu jadi calon pikeun kaasup kana saratus opat puluh opat rébu. “Peningkatan pangaweruh anu pamungkas” ogé nyaéta pesen ceurik Tengah Peuting dina misil ngeunaan sapuluh parawan.

“Tuluy sim kuring ngawaler, sarta nyarios ka anjeunna, Naon ieu dua tangkal zaitun anu aya di sisi katuhu tina candlestick jeung di sisi kénca na? Jeung sim kuring ngawaler deui, sarta nyarios ka anjeunna, Naon ieu dua dahan zaitun anu ngaliwatan dua pipa emas ngocorkeun minyak emas kaluar tina dirina sorangan? Jeung anjeunna ngawaler ka sim kuring sarta nyarios, Naha anjeun teu terang naon ieu téh? Jeung sim kuring nyarios, Henteu, gusti abdi. Tuluy saurna, Ieu téh dua anu diurapan, anu nangtung di payuneun Gusti sakuliah bumi. Zakaria 4:11–14. Maranéhna ngocorkeun dirina kana mangkok-mangkok emas, anu ngagambarkeun hate para utusan Allah anu hirup, anu mawa Firman PANGERAN ka jalma-jalma dina panggeuing jeung pangjurung. Firman éta sorangan kudu sakumaha anu digambarkeun, nyaéta minyak emas, anu dikocorkeun tina dua tangkal zaitun anu nangtung di

payuneun Gusti sakuliah bumi. Ieu téh baptisan ku Roh Suci jeung seuneu. Ieu bakal muka jiwa jalma-jalma anu teu percaya kana kayakinan kana dosa. Kaperluan jiwa ngan bisa dicumponan ku pagawéan Roh Suci Allah. Manusa tina dirina sorangan moal bisa ngalakukeun nanaon pikeun nyugemakeun karinduan jeung nyumponan cita-cita hate.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1180.

Firman Allah téh nyaéta duanana Kitab Suci jeung Kristus, sarta Kitab Suci jeung Kristus ngagambarkeun dua saksi, sakumaha ogé saratus opat puluh opat rébu. Dua saksi éta satuluyna ngagambarkeun hiji gabungan antara katuhanan jeung kamanusaan. Maranéhna ogé ngagambarkeun sajarah kenabian internal jeung eksternal. Salaku saksi, maranéhna méré bukti yén katuhanan anu dihiijikeun jeung kamanusaan henteu ngalakukeun dosa. Maranéhna ogé ngagambarkeun patalina antara katuhanan jeung kamanusaan. Boh tangga, saluran, pipa-pipa, malaikat, atawa salah sahiji lambang séjén tina pameungkeut komunikasi antara Allah jeung manusa, amanat anu ditepikeun ka manusa salawasna nyaéta hirup atawa pati.

“Anu diurapi anu ngadeg di gigireun Gusti sakuliah bumi, miboga kalungguhan anu baheula kungsi dipaparin ka Sétan salaku kerub panangtayungan. Ku jalan mahluk-mahluk suci anu ngurilingan tahta-Na, Gusti ngajaga komunikasi anu langgeng jeung pangeusi bumi. Minyak emas téh ngalambangkeun rahmat anu ku Allah dipaké pikeun ngajaga lampu-lampu jalma-jalma percaya tetep dieusian, sangkan henteu ngagelebeg tuluy pareum. Lamun lain ku lantaran minyak suci ieu dicurahkeun ti sawarga dina amanat Roh Allah, kuasa-kuasa kajahatan tangtu bakal ngawasaan manusa sagemblengna.

“Allah dihina lamun urang henteu narima pituduh-pituduh anu dikirimkeun ku Mantenna ka urang. Ku kituna urang nolak minyak emas anu ku Anjeunna rek dicurikeun kana jiwa urang sangkan diteruskeun ka jalma-jalma anu aya dina gelap. Nalika sora panggero datang, ‘Tingali, panganten lalaki datang; geura maraneh kaluar nyanghareupan anjeunna,’ jalma-jalma anu henteu nampa minyak suci, anu henteu miara kurnia Kristus dina haténa, bakal manggihan, saperti parawan-parawan bodo, yén maranéhna henteu siap papanggih jeung Gustina. Dina dirina sorangan maranéhna henteu boga kawasa pikeun meunangkeun éta minyak, sarta hirup maranéhna jadi remuk. Tapi lamun Roh Suci Allah dipénta, lamun urang nyuhunkeun kalayan ngadesek, saperti Musa, ‘Tembongkeun ka abdi kamulyaan-Mu,’ kanyaah Allah bakal dicurahkeun lega kana haté urang. Ngaliwatan pipa-pipa emas, minyak emas bakal disalurkeun ka urang. ‘Henteu ku kakawasaan, lain ku pangabisa, tapi ku Roh Kami, saur PANGERAN Nu Maha Kawasa.’ Ku narima sinar-sinar caang ti Panonpoé Kabeneran, anak-anak Allah caang jadi cahaya di dunya.” Review and Herald, July 20, 1897.

Curahan Roh Suci lumangsung dina sajarah internal jeung éksternal anu ditandaan ku Daniel jeung Wahyu 11:11. Aya “sahanteuna” opat tokoh nubuat anu diwakilan dina ayat sabelas jeung dua welas tina Daniel pasal sabelas anu kudu diidentifikasi. Aya deui opat anu kudu diidentifikasi dina ayat tilu welas nepi ka lima welas, sarta opat dina ayat genep welas. Urang ayeuna keur hirup dina sajarah éta pisan, ku kituna pantes pikeun urang, salaku murid-murid nubuat, nangtukeun saha tokoh-tokoh simbolis dina ayat sabelas nepi ka genep welas téh, sabab maranéhna ngawakilan hiji garis nubuat anu ngawengku sajarah anu disumputkeun dina ayat opat puluh tina pasal anu sarua.

Kitu deui sigana aya patalina pikeun ngaidéntifikasi kapribadian-kapribadian anu dilambangkeun dina sajarah ayat kaopat puluh, anu geus keur dibuka ti saprak taun 1989.

Jeung Mantenna ngandika, “Maneh, geura indit, Daniel, sabab kecap-kecap ieu geus ditutup jeung disegel nepi ka mangsa ahir. Loba anu bakal dipupurih, dijadikeun bodas, jeung diuji; tapi jalma-jalma jahat bakal terus ngalakonan kajahatan; jeung moal aya saurang ogé ti antara jalma-jalma jahat anu bakal ngarti; tapi jalma-jalma wijaksana bakal ngarti.” Daniel 12:9, 10.

Ayat kaopat puluh dimimitian dina mangsa ahir taun 1798 nalika Napoleon ti Perancis mawa paus kana panawanan. Alesan anu dipaké ku Napoleon dumasar kana Perjangjian Tolentino taun 1797 anu geus dilanggar. Patempuran antara Napoleon jeung paus saméméhna geus ditipologikeun dina sajarah anu ngalaksanakeun ayat genep jeung tujuh tina Daniel pasal sabelas. Perjangjian nikah anu dilanggar jeung kakalahan raja kalér ku raja kidul dina ngalaksanakeun ayat genep jeung tujuh, diulang deui dina sajarah taun 1798, sarta ku cara kitu éta ngagambarkeun ramalan Firman Allah dina ayat genep jeung tujuh, kitu deui panglaksanaanana dina awal peperangan antara Ptolemaeus Philadelphus, raja Mesir anu kadua, jeung Antiochus Theos, raja Siria anu katilu. Ptolemaeus ngagambarkeun raja kidul, sedengkeun Antiochus ngagambarkeun raja kalér.

Ramalan dina ayat-ayat éta, lamun dihiijikeun jeung minuhan ramalan éta dina sajarah Ptolemy jeung Antiochus—anu satuluyna jadi tipe tina sajarah Napoleon jeung paus dina taun 1798—nyadiakeun tilu garis anu ngetipikeun sajarah Putin jeung Zelenskyy dina ayat sabelas jeung dua belas. Ku kituna, ngarti yén waktu ahir dina taun 1798 ngagambarkeun sajarah Napoleon jeung paus téh can lengkep lamun eureun ngan nepi ka dinya. Urang kudu ngarti naon anu diramalkeun ku ayat genep jeung tujuh ngeunaan Napoleon jeung paus, sarta ogé naon anu diajarkeun ku sajarah Ptolemy jeung Antiochus ngeunaan mangsa anu sarua éta. Lamun urang ngarti kana garis-garis bebeneran éta, mangka urang bisa ngarti yén minuhan-minuhan sajarah saméméhna éta keur nandaan sajarah awal ayat opat puluh, sarta ku cara kitu, éta ogé keur nandaan panungtungan ayat opat puluh nalika Putin, anu geus ditipikeun ku Napoleon jeung Ptolemy—Putin anu geus diramalkeun dina ayat genep jeung tujuh—minuhan ayat sabelas jeung dua belas.

Hiji hal anu penting anu patali jeung hubungan kenabian antara naga jeung sato galak, sakumaha Yohanes ngaidéntifikasi maranéhna, atawa sakumaha Daniel ngawakilan maranéhna minangka “nu sapopoé jeung kakarujitan anu ngadatangkeun karuksakan,” nyaéta yén sacara kenabian maranéhna téh kacida sarupana. Yohanes nyebutkeunana kieu.

Jeung maranéhna nyembah ka naga anu geus méré kakawasaan ka sato galak téa; jeung maranéhna nyembah ka sato galak éta, bari pok, Saha nu sarua jeung sato galak ieu? saha anu sanggup merangan anjeunna? Wahyu 13:4.

Nyaembah naga teh sarua jeung nyaembah sato galak, sabab duanana ngawakilan agama kapir. Sarua jeung Yohanes, Daniel ngagunakeun “tanduk leutik” dina Daniel pasal dalapan ayat salapan nepi ka dua belas pikeun ngawakilan boh Roma kapir boh Roma kapapaan, sanajan anjeunna écés ngabédakeun antara duanana ku cara nandaan tanduk leutik Roma kapir dina wangun maskulin, jeung tanduk leutik Roma kapapaan dina wangun feminin. Dina pasal tujuh Daniel nangtukeun yén

Roma kapir téh “béda” ti karajaan-karajaan saméméhna, sarta Daniel deui nangtukeun yén Roma kapapaan ogé “béda.” Roma, boh kapir boh kapapaan, mémang béda. Lambang lalaki ngeunaan Roma anu ngawakilan Roma kapir téh diteguhkeun ku Ahab jeung Herodes. Duanana nikah ka lambang-lambang kapapaan. Awéwé téh karajinan garéja, jeung lalaki téh karajinan nagara, ku kituna dina tingkat nubuat, nalika Firman Allah nyebutkeun ngeunaan hiji lalaki jeung hiji awéwé jadi hiji, éta netepkeun kanyataan yén Roma kapir jeung Roma kapapaan téh kacida saruana dina harti nubuat, sabab maranéhna téh hiji daging.

Hubungan Perancis jeung kapausan dina taun 1798 ngalambangkeun hubungan Amérika Sarikat jeung kapausan nalika sapuluh raja ngaduruk Roma ku seuneu sarta ngadahar dagingna.

Jeung sapuluh tanduk anu ku maneh ditingali dina sato galak éta, éta baris ngéwa ka palacur éta, sarta baris ngajadikeun dirina taya nanaon jeung bulgir, sarta baris ngadahar dagingna, jeung ngabakar dirina ku seuneu. Wahyu 17:16.

Hubungan Perancis jeung kapausan nalika Perancis nempatkeun kapausan kana kakawasaan dina taun 538, ngalambangkeun pagawean Amérika Sarikat dina nyageurkeun tatu paéh kapausan dina hukum Minggu anu moal lila deui datang.

Sarta kaula deui ningali hiji sato galak séjén mucunghul tina bumi; sarta manéhna miboga dua tanduk kawas anak domba, tapi nyarita kawas naga. Jeung manéhna ngalaksanakeun sakabéh kakawasaan sato galak anu kahiji di payuneunana, sarta nyababkeun bumi jeung sakumna anu nyicingan di dinya nyembah ka sato galak anu kahiji, anu tatu maéhna geus cageur. Jeung manéhna ngalakukeun tanda-tanda anu agung, nepi ka nyieun seuneu turun ti sawarga ka bumi di hareupeun jalma-jalma, sarta nipu jalma-jalma anu nyicingan bumi ku jalan mujijat-mujijat anu dibéré kakawasaan ka dirina pikeun dipigawé di hareupeun sato galak éta; bari nyebut ka jalma-jalma anu nyicingan bumi, supaya maranéhna nyieun hiji patung pikeun sato galak éta, anu kungsi tatu ku pedang, tapi tetep hirup. Wahyu 13:11–14.

“Waktu ahir” dina taun 1798, dina minuhan ayat kaopat puluh, nandakeun yén raja spiritual ti kalér dicabut ku raja spiritual ti kidul. Sajarah nubuatan éta mangrupa sajarah panutup tina sarébu dua ratus genep puluh taun kakawasaan kapausan, ku kituna ciri-ciri nubuatan dina awal sajarah nubuatan éta digambarkeun deui dina panutupna. Dina taun 538 karajaan kaopat dina nubuatan Kitab Suci masihan tempat ka karajaan kalima dina nubuatan Kitab Suci, sarta dina taun 1798 karajaan kalima dina nubuatan Kitab Suci masihan tempat ka karajaan kagenep dina nubuatan Kitab Suci.

538 ogé mangrupa tanda tengah tina kutuk “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep ngalawan karajaan kalér Israél anu dimimitian dina 723 SM, nalika Asyur ngagiring Éfraim kana pangbuangan. Ku sabab éta, 1798 miboga lain ngan ukur sipat-sipat nubuatiah tina 538, tapi ogé tina 723 SM. Dina 723 SM, sapuluh kaom Israél keur digulingkeun ku Asyur, sarta sarébu dua ratus genep puluh taun ti harita, dina 538, Roma kapir keur digulingkeun ku Roma papal, anu saterusna dina gilirannana digulingkeun ku Perancis dina 1798 dina panungtungan “tujuh kali.”

Dina 1798 Perancis, raja beulah kidul, nurunkeun kapapaan tina tahta. Dina 538 Perancis, lambang utama tina mekarna Roma pagan jadi sapuluh karajaan, naékkeun kapapaan kana tahta. Dina

hukum Minggu Amérika Sarikat ngulang peran Perancis dina 538, sarta nalika sapuluh raja ngaduruk kapapaan ku seuneu jeung ngadahar dagingna, Amérika Sarikat ngulang peran Perancis dina 1798.

Hukuman “tujuh kali” ngalawan karajaan-karajaan kalér jeung kidul Israél dilaksanakeun ku karajaan-karajaan anu mucunghul ti kalér.

Israél téh ibarat domba anu paburencay; singa-singa geus ngusir manéhna. Mimitina raja Asyur geus ngalalap anjeunna; sarta ahirna Nebukadresyar, raja Babul, geus ngarémpag tulang-tulangna. Yeremia 50:17.

Asyur datang ti kalér sarta nalukkeun sapuluh kaom dina taun 723 SM, sarta Babul mawa Yuda kana panawanan dina taun 677 SM. Sanajan Israél téh karajaan kalér dina patalina jeung Yuda, tetep waé duanana karajaan ditaklukkeun ku musuh-musuh ti kalér, ku kituna boh Israél boh Yuda jadi karajaan kidul dina patalina jeung musuh anu mawa maranéhna kana panawanan. Taun 723 SM ngalambangkeun raja ti kalér anu nalukkeun hiji karajaan kidul anu sapuluh rangkep. Taun 538 ngalambangkeun hiji peralihan ti paganisme ka kapapaan sarta ogé hiji karajaan kalér anu nalukkeun hiji karajaan anu sapuluh rangkep. Taun 1798 ngalambangkeun hiji raja kalér anu dikalahkeun ku hiji raja kidul anu ngalambangkeun hiji karajaan anu sapuluh rangkep.

Dina jam éta kénéh, lumangsung lini anu kacida gedéna; sapersapuluhna kota téh rubuh, sarta dina éta lini paéh jalma tujuh rébu urang; ari sésana kacida kasieuneunna, tuluy muji ka Allah sawarga. Wahyu 11:13.

Mangsa transisi nu patalina jeung taun 538, nalika Roma robah ti pagan jadi kapapaan, téh ogé mangrupa parobahan dina Daniel pasal dalapan tina wangun maskulin kana feminin, anu sacara simbolis nyaéta ti tata nagara kana tata garéja. Nubuat “tujuh kali” ngandung tandatangan “bebeneran,” sabab hurup kahiji (723 SM) ngagambarkeun hurup ka dua puluh dua jeung panungtungan dina abjad Ibrani (1798), ari hurup ka tilu welas, nyaéta hurup tengah, ngagambarkeun pambrontakan (538). Daniel nétélakeun yén “palanggaran” anu dilambangkeun ku ungkara “palanggaran kamusnahan” téh nyaéta gabungan antara garéja jeung nagara, kalayan garéja nu ngawasa éta hubungan. “Palanggaran” éta ngagambarkeun taun 538, anu mangrupa titik tengah jeung, sacara métaforis, hurup ka tilu welas tina tilu patok utama dina mangsa tujuh kali ngalawan sapuluh kaom kalér Israil.

Dina taun 1798, “waktu ahir,” sakumaha ditepikeun dina ayat ka opat puluh tina Daniel pasal sabelas, Perancis anu atheis, raja kidul, maparin tatu nu mawa pati ka kapapaan, raja kalér. Dina taun 1989 kapapaan ngalakukeun balesan ka raja kidul anu atheis, anu harita geus jadi Uni Soviét. Balesan éta ngawengku hiji pakta rusiah antara Amérika Sarikat jeung Vatikan. Kasapu leungitna Uni Soviét dina taun 1989 mungkas pesen nubuat anu kaserat dina ayat ka opat puluh, sarta ayat salajengna, ayat ka opat puluh hiji, ngagambarkeun hukum Minggu di Amérika Sarikat. Ku kituna, ti mimiti ragragna Uni Soviét dina taun 1989 nepi ka hukum Minggu dina ayat salajengna, urang geus hirup dina sajarah nu disumputkeun tina ayat ka opat puluh.

Ayat opat puluh dimimitian ku ngaidéntifikasi hiji raja kidul jeung kalér dina taun 1798, tuluy dina taun 1989 hiji raja kidul jeung kalér, kitu deui hiji kakawasaan katilu anu digambarkeun ku karéta perang, kapal-kapal, jeung pasukan berkuda.

Sarta dina mangsa ahir, raja kidul bakal nyorong ka anjeunna; jeung raja kalér bakal datang ngalawan anjeunna kawas angin puyuh, mawa kareta perang, jeung pasukan tunggang kuda, sarta loba kapal; sarta anjeunna bakal asup ka nagara-nagara, tuluy ngalimpas jeung ngelewatan. Daniel 11:40.

Dina “jaman ahir” taun 1798, saurang jenderal literal ti Napoleon asup ka Vatikan sarta sacara literal nyekel paus sarta ngurung anjeunna. Dina taun 1989, pangbalesan pikeun 1798 lumangsung. Aya perpindahan-perpindahan nubuatan anu lumangsung dina sajarah antara 1798 jeung 1989 anu penting pikeun diperhatikeun. Perancis ateistis, raja kidul dina kurun waktu 1798, nyaéta raja kidul rohani anu kahiji, sarta Rusia-na Putin ditakdirkeun jadi anu pangahirna. Perancis diidéntifikasi dina Wahyu pasalABELAS, anu sacara langsung diidéntifikasi ku Sister White minangka Perancis ateistis. Salah sahiji tina dua lambang anu ngaidéntifikasi Perancis dina pasalABELAS nyaéta Mesir, anu ku Sister White diidéntifikasi minangka lambang ateisme. Dina éta pasal, sato galak anu naék ti jurang maut téh nyaéta ateisme anu asup kana sajarah dina éta kurun waktu.

Ateisme asup kana sajarah dimimitian ku Perancis dina mangsa taun 1798, sarta ku taun 1989 raja rohani ateisme geus janten Uni Soviét. Kasapu sirnana Uni Soviét dina taun 1989, dina minuhan hiji pasatujuan rusiah antara Paus Yohanes Paulus II jeung Ronald Reagan, geus dipralambangkeun dina ayat sapuluh tina Daniel pasalABELAS, sarta hiji saksi kadua pikeun ayat sapuluh kapanggih dina petikan Yesaya ngeunaan dua kutuk salila dua rébu lima ratus dua puluh taun ka karajaan kalér jeung kidul Israél sakumaha ditepikeun dina pasal tujuh nepi kaABELAS.

Ku kituna, taun 1989 jadi titik rujukan pikeun méréskeun tatarucingan-tatarucingan nubuatan ngeunaan poé-poé panungtungan. Dina waktu éta ayat ka opat puluh dibuka segelna. Ayeuna bisa kanyahoan yén ayat ka opat puluh dimimitian dina taun 1798 jeung ditungtungan ku hukum Minggu dina ayat ka opat puluh hiji.

Nalika hukum Minggu diberlakukan, Amérika Serikat bakal nyarita kawas naga sarta ngeureunkeun pamaréntahanana salaku karajaan kagenep dina nubuat Alkitab. Karajaan ieu mimiti mangsa maréntahna dina taun 1798, nalika karajaan kalima narima tatu nu matak paéh. Dina taun 1798 Amérika Serikat ngaluluskeun Alien and Sedition Acts, ku kituna ngalambangkeun ahir karajaan kagenep ti mimiti pisan ayana. Ku sabab éta, ayat opat puluh téh mangrupa sajarah Amérika Serikat salaku karajaan kagenep dina nubuat Alkitab.

1798 teh mangrupa hurup kahiji dina alfabét Ibrani, hukum Minggu teh mangrupa hurup ka-dua puluh dua jeung anu pamungkas dina alfabét Ibrani, sarta 1989 teh mangrupa waymark di tengah anu ngawakilan pambrontakan anu dilambangkeun ku angka tilu welas jeung ku hurup ka-tilu welas dina alfabét Ibrani. 1989 ngawakilan pambrontakan tina pakumpulan rusiah Reagan jeung antikristus tina nubuat Alkitab. 1989 ngenalkeun nu kahiji tina dalapan présidén pamungkas anu maréntah salila hiji mangsa ningkatna pambrontakan ngalawan Konstitusi. Dina 1989 dimimitian hiji prosés panggujian di antara umat Advent Poé Katujuh anu dirancang pikeun ngahasilkeun

dua golongan panyembah. Anu satia teh saeutik, anu teu satia teh loba. 1989 ngawakilan waymark puseur tina ayat opat puluh, sarta eta ngawakilan pambrontakan anu dilambangkeun ku hurup ka-tilu welas. Ayat opat puluh mawa tandatangan “bebeneran.”

Ayat opat puluh ngamuat raja-raja ti kalér jeung kidul, anu béda dina sajarah di ahir ayat éta. Éta ogé ngamuat Amérika Sarikat, anu nurutkeun Yohanes nyaéta nabi palsu anu gawé bareng jeung naga sarta sato galak pikeun ngagiring dunya ka Armagedon. Raja kidul dina ayat opat puluh nyaéta naga, raja kalér nyaéta sato galak; kereta-kereta, kapal-kapal, jeung pasukan berkuda téh nyaéta nabi palsu. Kagenepan ayat opat puluh dina taun 1989 jadi hiji ciri nubuat anu penting pikeun ngartos ayat sabelas nepi ka lima belas. Lamun anjeun henteu leres ngeunaan taun 1989, anjeun moal bisa sacara logis leres ngeunaan sajarah anu keur urang jalani ayeuna.

Ti taun 1989 nepi ka hukum Minggu, tilu perang proksi pikeun kapausan digambarkeun dina ayat sapuluh nepi ka lima belas. Ayat-ayat ieu kudu dipaliré minangka hiji sajarah anu sinambung, sabab “Antiochus Magnus” anu sarua kapanggih dina tilu peperangan anu digambarkeun dina pangeneapan sajarah ayat sapuluh nepi ka lima belas.

Katilu peperangan téh hiji garis nubuat, sabab Antiochus Magnus aya dina unggal tilu peperangan éta. Ayat sapuluh, jeung Yesaya 8:8, nyadiakeun dua saksi kana kagenepan ayat opat puluh dina taun 1989. Ayat opat puluh mangrupa titik rujukan dina ayat sapuluh jeung Yesaya 8:8. “Karéta, kapal, jeung pasukan berkuda” ngalambangkeun dua tanduk sato galak ti bumi dina Wahyu pasal tilu welas. Dina ahirna, nalika Amérika Sarikat “nyarita saperti naga,” dua tanduk éta henteu deui Republikaanisme jeung Protestantisme. Dina mangsa éta anu disebut Protestan bakal ngahiji jeung Katolikisme, sarta Républik Konstitusional bakal dirobah jadi hiji diktator. Dina kurun waktu éta dua tanduk sato galak ti bumi bakal jadi kakawasaan ékonomi jeung kakuatan militér. Dina Wahyu pasal tilu welas Amérika Sarikat maksa dunya narima tanda sato galak supaya bisa meuli jeung ngajual, sarta ogé dina ancaman pati. Dua tanduk éta nyaéta “kapal” dina Daniel anu ngalambangkeun kakawasaan ékonomi, jeung “pasukan berkuda jeung karéta”-na anu ngalambangkeun kakuatan militér.

1989 netepkeun yén nalika nerapkeun kacumponan sajarah tina peperangan Raphia jeung Panium dina ayat sabelas nepi ka lima belas, metodologi nubuat anu sarua anu dipaké pikeun ngartos 1989 jeung ragragna Uni Soviét kudu dipaké, sabab Antiokhus Magnus dina tilu peperangan anu digambarkeun dina ayat sapuluh nepi ka lima belas. Antiokhus ngagambarkeun kakawasaan kareta perang, kapal-kapal, jeung pasukan berkuda, anu dina 1989 nyaéta Ronald Reagan, nu kahiji tina dalapan présidén, anu pangahirna ogé anu kagenep sarta ayeuna jadi anu kadalapan, anu asalna tina anu tujuh.

Numutkeun Yesaya dua puluh tilu, kakawasaan kapapaan, (éta palacur anu ngalakukeun cabul jeung raja-raja di bumi) bakal disumputkeun salila pamaréntahan Amérika Serikat salaku karajaan kagenep dina nubuat Kitab Suci. Dina taun 1989 Amérika Serikat, anu geus dilambangkeun ku Antiochus Magnus, nya éta kakawasaan pangwawakil kapapaan dina peperanganana ngalawan sato galak ateisme anu ngabalukarkeun tatu paéh ka dinya dina taun 1798.

Tilu peperangan dina ayat sapuluh nepi ka lima welas ngagambarkeun perang antara raja kalér, anu salaku sundal Tirus nu disumputkeun, ngagunakeun kakawasaan-kakawasaan wakil nalika manéhna maju ka arah mulangna kakawasaanana jeung kaéléhna raja atheisme—raja kidul. Kacumponan sajarah tina tilu peperangan dina ayat sapuluh nepi ka lima welas ngajarkeun ka urang yén dina peperangan kahiji jeung panungtungan Antiochus Magnus meunang, tapi dina peperangan tengah manéhna éléh. Ciri-ciri nubuat tina taun-taun 1989 Ronald Reagan babarengan jeung Paus Yohanes Paulus II sarta runtuhna Uni Soviét bakal boga padanan dina nu panungtungan tina tilu peperangan éta, sabab ayat-ayat ieu téh anu dibuka meteraina pas saméméh masa kasempetan rahmat ditutup. Sakumaha ayat opat puluh dibuka meteraina dina 1798 tuluy deui dina 1989, ayat éta dibuka meteraina dina ahirna, dimimitian dina Juli 2023.

Wahyu Yesus Kristus dibuka pas saméméh mangsa kasempetan rahmat ditutup, sarta éta ngamuat bebeneran anu pangutama yén Yesus teh anu kahiji jeung anu panungtung, ku kituna salawasna mintonkeun ahir ku awalna. Mangsa kasempetan rahmat pikeun Adventisme ditutup dina hukum Minggu, sarta pas saméméh panutupan mangsa kasempetan rahmat, Wahyu Yesus Kristus dibuka. Amanat anu puncakna nepi ka panto katutup dina hukum Minggu téh nyaéta amanat Sasambat Tengah Peuting, anu mingpin kana panto katutup tanggal 22 Oktober 1844 dina sajarah kaum Millerit. Kabukana taun 1798 dina awal ayat opat puluh, anu ogé mangrupa awal Amérika Sarikat salaku karajaan kagenep dina nubuat Kitab Suci, ngalambangkeun kabukana taun 1989 di tengah ayat opat puluh jeung mimiti ahirna Amérika Sarikat sacara progresif. Kabukana dina taun 1798 anu ngalambangkeun taun 1989 ngawakilan dua saksi kana kabukana amanat Sasambat Tengah Peuting dina taun 2023. Garis éta, kalawan tilu patok waktuna, 1798, 1989, jeung 2023, nangtukeun pagawean internal pikeun ngamurnikeun sapuluh parawan jeung garis éksternal karajaan kagenep dina nubuat Kitab Suci.

Pajajaran anu dipidangkeun dina ayat sabelas, anu kalaksanakeun dina Patempuran Raphia nalika Antiochus dikalahkeun ku Ptolemy, ngagambarkeun kakalahan kakawasaan proksi kapapaan, anu dina pajajaran ayeuna nyaéta Nazi-nazi ti Ukraina anu ngahiji jeung bangsa-bangsa globalis Éropa Kulon anu ngawangun EU, NATO, sarta sajarah sapamadegan jeung para globalis pulitik jeung ékonomi ti Perserikatan Bangsa-Bangsa. Lamun Antiochus Magnus aya dina katilu patempuran éta sarta ngagambarkeun kakawasaan proksi kapapaan ngalawan raja kidul, kumaha bisa éta téh Amérika Serikat dina taun 1989, tuluy urang Ukraina sakumaha ditipologikeun ku Patempuran Raphia, lajeng Amérika Serikat deui dina Patempuran Panium? Ayat sapuluh mangrupikeun konci pikeun ayat sabelas nepi ka lima belas, sabab panggenepanana dina taun 1989 nyayagikeun hiji ilustrasi ngeunaan ciri-ciri nubuat tina nu kahiji tina tilu perang proksi éta. Naon dasar nubuat pikeun ngaidéntifikasi Antiochus minangka kakawasaan proksi kapapaan, bari henteu nerapkeun Amérika Serikat kana unggal tina tilu patempuran éta?

Dina sajarah perang Ukraina, anu geus dipatandakeun ku perang Raphia, Amérika Sarikat ngagunakeun Nazi Ukraina minangka kakawasaan proksina dina sajarah éta pisan nalika maranéhna keur ngawangun hiji gambar tina kapapaan, nyaéta kakawasaan anu salawasna, jeung ngan ukur, ngagunakeun kakawasaan-kakawasaan proksi pikeun ngalakukeun pagawéan kotorna.

Pikeun ngajawab patalékan ngeunaan kakawasaan pangganti dina ayat sapuluh nepi ka lima belas, diperlukeun hiji ulikan profétis ngeunaan ciri-ciri Antiochus salaku hiji lambang. Perang Diadokhi nya éta runtuyan paséa ti taun 323–281 SM di antara para Diadokhi (basa Yunani pikeun “panerus”), nyaéta para jenderal jeung panerus Aleksander Agung, anu silih tarung pikeun ngawasaan kakaisaranana anu lega sanggeus pupusna anjeunna dina taun 323 SM. Antiochus anu kahiji nya éta Antiochus I Soter, putra Seleucus I Nicator, salah saurang Diadokhi (panerus) Aleksander, anu ngadegkeun Kakaisaran Seleukid.

Ngaran Antiochus tiasa kahartos ngandung harti jalma anu nangtung ngagentos batur, pikeun ngadukung. Antiochus téh lambang Roma, sarta Roma kapapaan téh antikristus, anu miboga perlambang anu sarupa jeung Antiochus. Antiochus salaku ngaran ngawakilan putra pangadeg Kakaisaran Seleukid, sarta dina harti éta, Antiochus nangtung dina tempat ramana, anjeunna nangtung minangka wakilna. Sister White ngaidéntifikasi boh Iblis boh paus minangka antikristus, sarta nyatakeun yén paus téh wawakil Iblis di bumi. Eta jadi ngaran dinasti anu kasohor dina Kakaisaran Seleukid, sabagian ku sabab patalina jeung Antiochus I Soter jeung kota Antiokhia, anu dingaranan nurutkeun boh ramana boh putrana Seleucus I. Paus téh wakil pikeun Iblis, sarta sacara simbolis ngaran Antiochus ngawakilan hiji wakil pikeun ramana, pangadeg karajaan kalér anu netepkeun ibukotana di Babul.

Sanggeus pupusna Alexander Agung dina taun 323 SM, kakawasaanana peupeus jadi sababaraha bagian di antara para Diadochi (panerus). Dina Pamisahan Babilon (323 SM), Seleukus mimitina ditetepkeun jadi panglima pasukan kavaleri Companion (kalungguhan militér anu kacida mulya) di handapeun Perdikkas, wali kakawasaan kakaisaran Alexander. Nepi ka taun 321 SM, Seleukus diangkat jadi satrap (gubernur) Babulonia dina Pamisahan Triparadisus, sanggeus pupusna Perdikkas sarta sanggeus aya rundingan salajengna di antara para Diadochi. Dina taun 316 SM, Antigonos I Monophthalmus, saurang Diadoch séjén, maksa Seleukus ngungsi ti Babilon lantaran kakawasaan Antigonos beuki ngagedéan. Seleukus tuluy néangan panyalindungan ka Ptolemy I Soter di Mesir. Dina taun 312 SM, Seleukus mulang deui ka Babilon mawa pasukan leutik anu dipasihkeun ku Ptolemy. Anjeunna ngéléhkeun pasukan Antigonos sarta ngarebut deui Babilon, anu nandaan ngadegna dasar kakawasaanana. Kajadian ieu remen dianggap minangka ngadegna Kakaisaran Seleukid, kalayan taun 312 SM jadi mimiti Jaman Seleukid dina itungan sajarah.

Ngaran Seleucus asalna tina basa Yunani sarta asalna tina akar kecap selas (σέλας), anu hartina “cahaya,” “caang,” atawa “seuneu hurung.” Ieu ngaran ngandung harti kamulyaan atawa panerangan, pantès pikeun hiji tokoh anu pinunjul saperti Seleucus I Nicator, pangadeg Kakaisaran Seleucid sarta anu ngalambangkeun bapa anu kungsi jadi pamawa cahaya di sawarga.

“Pikeun ngamankeun kauntungan jeung kahormatan dunyawi, garéja dipingpin pikeun néangan kahadean jeung pangrojong ti jalma-jalma agung di bumi; sarta ku kituna geus nampik Kristus, manéhna kagiring pikeun masrahkeun kasatiaan ka wakil Iblis—uskup Roma.” *The Great Controversy*, 50.

Antiochus Magnus ngawakilan pangganti kakawasaan kapapaan, sakumaha paus ngawakilan pangganti Sétan. Lambang Antiochus ngamungkinkeun ayana rupa-rupa kakawasaan pangganti,

sakumaha geus aya loba paus. Reagan téh pangganti dina taun 1989, Ukraina jadi pangganti Amérika Sarikat dina taun 2014, sarta Trump téh pangganti dina Perang Panium. Reagan téh nu kahiji, Trump téh nu panungtung, jeung Zelenskyy téh pambarontakan di tengahna.